

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hoče sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrate po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, tu sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovoljivo pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Kranjsko veleposestvo.

Klerikalci so bili zadnji čas v veliki zadregi za agitacijsko gradivo. Čisto nič se ni zgodilo, kar bi se dalo primerno zasukati in izkoristiti proti narodno napredni stranki. Nasprotno! Ljudje so se začeli čuditi, zakaj je »Slovenec«, ki sicer tako rad nastopa kot narodnjak vseh narodnjakov, v justičnih zadevah tako mlačen in zakaj celo podpira grofa Gleispacha in njegove, slovenskemu narodu sovražne namene. V teh razmerah so klerikalci čutili nujno potrebo, istakniti nekaj, kar bi odvrnilo pozornost od njih samih in dalo zopet priliko, trobentati v slovenski svet o slovensko-nemški zvezi, o odvisnosti od barona Schwegla in o narodnem izdajstvu. S tem se da prav lahko agitirati, s tem se kar najprijetneje izhaja in pri tem ni treba napenjati močgan.

Ker niso klerikalci ničesar našli, kar bi se dalo na rečeni način izkoristiti, so se potrudili, in zatajivši same sebe, svoja stokrat slovesno izrečena načela in še slovesnejše storjene prisege, poskusili nekaj ustvariti, kar bi jim omogočilo zopetno njim tako priljubljeno agitacijo.

Znano je, kolikrat so se klerikalci zarotili, da s slovenskimi naprednjaki ne sedejo niti k eni mizi, kaj še, da bi se z njimi porazumeli in znano je, kolikokrat so oznanjali, da je najsvečjša dolžnost klerikalne stranke premagati, ugonobiti in uničiti narodno napredno stranko. Vse to pa klerikalcev ni motilo, da so zdaj, ko se bliža dopolnilna volitev v kranjskem veleposestvu, povabili slovensko-napredno stranko, naj se združi z njimi na skupen naskok na veleposestvo.

V veleposestvu je sedaj 84 volilcev. Med temi je 47 odločnih in zanesljivih pristašev barona Schwegla. Če bi vsi nemški konservativci in emabljenci se združili s slovenskimi strankama in če bi ti dve še erar

dobili na svojo stran, bi imela ta slovensko-nemška-klerikalno-liberalna večina le 37 glasov. Vsak uspeh je torej popolnoma izključen.

Ako bi bilo le sence kakega upanja na zmago, bi narodno-napredna stranka tak položaj gotovo, in sicer ugodno izkoristila. Ako bi bile razmere v veleposestvu take, kakor jih predstavlja »Slovenec«, potem bi bil danes sklenjen že drug kompromis. Narodno-napredna stranka bi v tem slučaju zahtevala, da sklenejo Nemci z njo kompromis in da jej izmed dveh mandatov odstopijo en mandat. In če bi bili Nemci količkaj v strahu za svojo zmago, če bi se imeli količkaj bati, da jih koalicijska slovenskih naprednjakov s klerikalci in nemškimi konservativci porazi, bi gotovo radi sklenili tak kompromis, ker bi jim bilo brez dvoma ljubše ohraniti en mandat, enega pa dati slovenskim liberalcem, kakor pa izgubiti oba mandata. Toda danes se Nemci še lahko smejejo vsem takim projektom in nakanam, ker danes imajo še trdno in nepremagljivo večino v veleposestvu. Propadanje veleposestva je gospodarski proces, ki se ne da ustaviti, niti z umetnimi sredstvi podaljšati. Nemci lahko z žrtvami rešijo to ali ono graščino, ali dolgo se na ta način ne da izhajati. V 30 letih se je število veleposestev od 160 skrčilo na 84 in če pojde tako naprej, kakor v zadnjih letih, bo nemška stranka kmalu morala sama ponujati tej ali oni slovenski stranki kompromis.

Zdaj ji tega ni treba. To vedu slovenski klerikalci tako dobro, kakor mi sami. Ponudili so skupno postopanje edinole zaradi tega, da bi imeli zopet gradiva za šušvanje in agitacijo. Sobotni »Slovenec« že priča, da so klerikalci vzeli zopet v roko staro lajno in da bodo zopet na njej igrali staro »vijo« o narodnem izdajstvu in o Schwegljevem fraku.

Narodno-napredna stranka nima prav nobenega povoda, da bi v sada-

njih razmerah, ko se v deželnem zboru ramo ob rami bori zoper nasilno klerikalno obstrukcijo, šla v boj za mandate, ki jih itak ne pridobi. Klerikalcem bi seveda ugajalo, če bi tako po nepotrebnem prišlo do nasprotja med napredno stranko in med veleposestniki, saj bi bil v tem trenutku uničen odpor proti klerikalni obstrukciji in klerikalcem omogočeno, se polastiti gospodstva v deželnem zboru. Ali klerikalci so delali svoje račune brez krmarja in delali jih bodo še večkrat, če se sploh ne premene vse razmere, zlasti pa razmerje med narodno-napredno in klerikalno stranko. To je izvrševalni odbor narodno napredne stranke klerikalcem tudi direktno povedal. V imenu izvrševalnega odbora je namreč dr. Tavčarpisal dr. Šusteršiču pismo ki se glasi: V Ljubljani, dne 31. sušca 1905.

Vaše preblagorodje! Kakor sem Vam bil svoj čas javil, odstopil sem Vaše pismo eksekutivnemu odboru narodno napredne stranke.

Leta je volilni imenik vestno pregledal ter se prepričal, da pri sedanjih dopolnilni volitvi velikega posestva nikakor ni upati, da bi prodrli. Zategadelj se je sklenilo, da se narodno-napredna stranka te volitve ne udeleži.

Obenem pa je bil eksekutivni odbor mnenja, da bi bilo skupno postopanje obeh slovenskih strank mogoče le pri kaki splošni volitvi, tako da bi se slučajni kompromis ne tikal skupine velikega posestva.

Sprejmite izraz mojega odličnega spoštovanja

Vam udani
dr. Ivan Tavčar l. r.
Preblagorodnemu
gospodu dr. Ivanu Šusteršiču,
državnemu poslancu itd.
v Ljubljani.

S tem smo povedali vse, kar je bilo v tej stvari povedati, zdaj pa naj

klerikalci le začno svirati na stari svoji lajni svoje stare pesmice, ki se zde celo katoliškim backcm že preneumne.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Japonci prično znova z ofenzivo?

»Echo de Paris« poroča iz Petrograda:

Trideset kilometrov južno od ruskih pozicij se nahajajoči japonski voji so dobili zadnje dni izredno mnogo ojačenj. Splošno se pričakuje, da bodo Japonci v najkrajšem času zopet navalili na rusko armado. Tudi iz drugih znakov se lahko sklepa, da nameravajo Japonci v kratkem znova pričeti z ofenzivo. Močne hunguške čete nadlegujejo neprestano ruske predstraže. Več nočnih napadov na bolj izpostavljene ruske pozicije je bilo uspešno odbiti. Tu se govori, da so se južno od Vladivostoka že pojavili sprednji voji pete japonske armade. Velika in močna japonska armada je baje že prekorčila reko Tumen in se v brzih pohodih bliža Vladivostoku.

Rusi se koncentrirajo pri Kirinu.

Iz Londona se brzojavlja: Tukajšnje japonsko poslanstvo priobčuje to-le brzojavko iz Tokija:

Včeraj je dospelo semkaj poročilo, da pripoveduje neki Kitajec, ki je došel iz Hajlunga, 81 milj jugozapadno od Kirina, da so se Rusi in Hunguzi, ki se nahajajo pod poveljstvom polkovnika Maditova, iz Hajlunga umaknili proti severu.

Ruska armada se sedaj koncentruje pri Harbinu.

»Kölnische Zeitung« pa javlja iz Harbina: V petek so se vršili južno od Harbina ljuti boji med sprednjimi voji. Neki japonski voj je v svrhu rekonosciranja navalil na armado generala Miščenka. Japonci so bili odbiti.

Japonska armada dobiva neprestano novih ojačenj.

General Linevič pa je 31. marca brzojavil, da se zadnje dni ni disto nič spremenil položaj na bojišču.

Kaj je zakrivilo, da so imeli Rusi med umikanjem tolike izgube?

»Leipziger N. Nachrichten« poročajo iz Petrograda: V celem obsegu se potrjuje neverjetna vest, da je dal general Kuropatkin tri dni preje, ko se je jel umikati, povelje, da se naj tren spravi proti severu, toda ta ukaz se ni izvršil.

Ruska armada se je vsled tega mogla le počasi in v neredu umikati, da so jo Japonci lahko uspešno zasledovali in ji provzročili ogromne izgube.

Vrednost provijanta in streljiva, ki ga je ruska armada izgubila med umikanjem, se ceni na šest milijonov rubljev.

Zemljevide, ki bi se imeli vojakom za orientacijo razdeliti, je dobila armada šele po bitki, ko so bile karte zanjo že brez vsake vrednosti.

Že eno leto je armada vlačila sabo 100.000 pudov takozvanega nedotakljivega provijanta, ki je bil v Mandžuriji že radi tega nepotreben, ker ta dežela s svojimi pomočki lahko vzdržuje vso armado.

Sele sedaj se je množina provijanta odposlala nazaj v Kijev, od koder je došla, ker se je uvidelo, da je nepotrebna.

Preiskava o kapitulaciji port-arturske trdnjave.

Po poročilih iz Petrograda se skladi meseca majnika v Petrogradu posebna komisija, ki bo vodila preiskavo glede kapitulacije Port Arturja. Kakor zatrjuje »Ruskoje Slovo«, ima komisija v rokah dokaze, da je že meseca septembra več generalov, med njimi

LISTEK.

Dunajska secesija.

Dunaj, dne 26. marca 1905.

III.

(Konec.)

Jakopič je ne samo med slovenskimi umetniki, ampak tudi med dunajskoneemškimi in poljskimi edini v svojem žanru. On bi stal tudi pri drugih, večjih narodih v prvih vrstah. On je umetnik, ki ve kaj išče s svojim impresionizmom: solnce, solnce in solnce. Njegova slika »Zima« je v »secesiji« najsmelejši poizkus, ker je poizkus naslikati sneg ne z ledenimi, ampak z ognjenimi barvami. Od njegove slike žari in gori vsa desna velika dvorana. Naslikan je rob neke slovenske vasi nad strmino — morebiti nad savskim bregom kje na Gorenjskem. Na strmcu stoji par rogovilastih hrušek, nad robom se vidijo hiše, v ozadju cerkveni zvonik in morebiti še kaj drugega. A vse to je brez pomena za gledalca, kakor je bilo za slikarja. Pomenljiv in znamenit je akord solnčnih žarkov, uprtih z vso intenzivnostjo v breg in zasneženo vasico. Pa saj to ni več akord, počasi in s skrbjo uglašen, to je ekstazen kritik, to je blisk...

Kar jaz občudujem na Jakopiču, to je njegova nadnaravna doslednost, s katero govori o solncu, svetlobi in luči pri nas tam doli, kjer kraljuje samo mrak, cenenca petrolejna razsvetljava, siva samozadovoljnost, z eno besedo motnost, v kateri ribarji ljudje za drobnimi koščki, jedva užitno hrano, toda — čujte! — realno, resnično, nehimerično in ležečo pri potu. In da v taki deželi živi človek, hraneč se od idealne nebeške mlave, to se glasi kakor bajka. Kaj daje Jakopiču silo, da ne zaide s svojega solnčnega pota, ko se nihče zanj ne zmeni, in ne sklene kompromisov z ljube komodno banalnostjo? Naš milien gotovo ne. Če je to tako, potem je Jakopič najisjajnejši protidokaz materialističnega evangelija, da je genij vsota sil svojega milieja.

Celo naša najboljša umetniška kritika mu je pred leti svetlovala, da bi »umiril barvo in vervo« svojo. On tega ni storil in je s tem pokazal, da kot tak stoji in pade. Organično se on v razvitek naše umetnosti ne uvrščuje. Toda, ali imamo mi sploh kak organski razvitek na kateremkoli kulturnem polju? Ali je pojav Prešerna organičen? Kakor Prešeren, stoji tudi Jakopič sedaj sam zase. Pa že pride čas, ko bo ne samo bleščal, ampak tudi

oplojal našo umetnost. Saj za to je kakor ustvarjen, ker je bolj iniciator nego klasik.

Počasni, komaj vzbujeni in kulturno šele jecljajoči Slovenec še ni v stanu recitirati tega zamaknjenega, ekskluzivnega ditirambika slovenskega slikarstva.

* * *

In če se naposled vprašamo, so si li priborili naši umetniki s svojim nastopom v »Secesiji« kako mesto in kako stališče so zavzeli? Poljaki so narod, ki je dolgo živel od svojih tradicij, slavni in visokotragičnih. V zadnjem času se je zlasti v Avstriji nekoliko upešil in se zavzel za samostalnost v kulturi, ker je v politiki ni bil zmožen. In prav sedaj ima nekaj umetnikov, ki so združili svoja globoka, pristno poljska čustva z moderno svetovno izobrazbo, radi česar razpolagajo s pomenljivim, zastavnim glasom. — Nemci so sinovi vesele in živahne kulture. V prvi vrsti pa otroci prirode, katero uživajo v monakovskem impresionizmu, ne razposajenem ko francoski, ampak pobožnem. Ta vernost jih poglavlja in privaja do neke lahne filozofije, ki bi se mogla imenovati naturalističen simbolizem. — Slovenci prihajajo »brez srajce na svet« ko

pevec Kolcovijevih kmetijskih pesmic. Nič nimajo opraviti s preteklostjo, nič obdelovati in ne postajati v nikakršnih hramih in dvoranah. Zato so ves božji dan v prirodi, na solncu, lahna, brezskrbna deca trat in livad, z vedrimi očmi in samoglavostjo mladostnih idealistov. Avstrijski umetnosti podajajo peroti.

Dr. Ivan Prijatelj,

Slovensko gledališče.

V.

Zadostno število igralskih moči je predpogoj vsakemu uspešnemu delovanju. Zadosti igralcev in igralk je za gledališče tako neizogibno potrebno, kakor zadosti blaga za žensko krilo.

V tem oziru pa smo v zadnjih letih prav občutno nazadovali. Moških moči je bilo sicer precej, tako da se je z njimi izhajalo, ali komika-pevca ni bilo in ta je za celo vrsto iger neizogibno potreben. Imamo sicer igralce, ki se po vsi pravici smatra za privlačno silo, ki res izvrstno predstavlja gotove komične značaje, ali mož ne zna peti. Sicer se časih žrtvuje in poje ali to je na škodo njegovi igralski reputaciji in na

škodo predstavi in se pač ne sme več prakticirati.

Ali kako je bilo z ženskimi osebami? Imeli smo pet dam, tri so bile pravzaprav heroine, dve pa sta se vporabljali za manjše vloge. Nismo imeli ne mladostne ljubimke, ne najjivke, ne komične starke, ne subrete. Koliko trpe vsled tega predstave, to smo tolikrat videli, da o tem ni treba govoriti. In koliko dobrih iger samo vsled tega ni mogoče vprizoriti, ker ni subrete!

Poznamo vse težkoče, ki se morajo vzeti v poštev. Vemo, da mora gledališko vodstvo gledati na vsak krajcar, vemo, da včasih pri najboljši volji ni dobili primerne moči in zlasti da subrete, kakršna je n. pr. gospa Polakova, sedaj sploh ni dobiti, ker subreta mora biti domačinka, sicer nikdar ne zadene pravega tona.

Ali s takim »fretarenjem« ne pridemo nikamor. Treba je pač gledati, da se vzgoji nekaj domačih moči. Ugovor, da se nihče ne oglasi, absolutna ne velja. Borštnik je vsigolj celo vrsto domačih moči: Zoško Zvonarjevo, Danilovo, Matildo in Gizelo Nigrinovo, Polakovo, Verovška in še celo vrsto drugih talentov, ki so zapustili gledališče samo zaradi tega,

tudi Kodratenko, izjavilo, da se trdnjava ne more več dlje časa držati.

Samo trdovratnosti in jekleni volji generala Steslja se je zahvaljevali, da se je trdnjava branila še več mesecev.

Največja bitka modernega časa.

»Lokalzeigerju« se brzojavlja iz Tokija: General Nagaoka, podnačelnik japonskega generalnega štaba, je v seji orijentalne družbe v svojem govoru naglašal, da je bila bitka pri Mukdenu največja v moderni vojni zgodovini. Trajala je 14 dni, dočim so se pri Lipskem l. 1813. borili samo tri dni.

Bitke pri Mukdenu se je udeležilo 850.000 mož, ob reki Ša se je borilo 580.000, pri Liaojangu pa 460.000 mož.

General Kuropatkin.

List »Sin Otečestva« poroča, da obdrži general Kuropatkin tudi sedaj kot poveljnik prve mandžurske armade svojo letno plačo 144 000 rubljev, ki jo je imel kot vrhovni poveljnik vseh ruskih vojnih sil na Daljnem Vstoku. Razen tega še dobiva navadno naturalno oskrbo.

Nove ruske oklopnice in križarke.

Kakor poroča »Peterb. Razvjet«, se je predložilo ruski tehnični družbi poročilo, iz katerega je razvidno, da namerava ruska vlada v prihodnjih petih letih zgraditi: 10 velikih oklopnic, 15 oklopnih križark, obsegajočih 9000 ton, in 12 križark, obsegajočih 1200 ton. Tehnična družba je na vprašanje, ako bi bilo mogoče, vse te ladje zgraditi v ruskih ladjedelnicah in v ruskih tovarnah, odgovorila zanikavno, naglašajoč, da bi ruske ladjedelnice to delo mogle izvršiti šele v desetih letih. Z ozirom na to bo se nekaj oklopnice dalo zgraditi v inozemstvu.

Češki deželni zbor.

Dunaj, 2. aprila. Vladi dela mnogo preglaivice češki deželni zbor. Prihodnji teden bodo imeli vsi nemški poslanci češkega deželnega zbora na Dunaju posvetovanje zaradi sklicanja češkega deželnega zbora. Včeraj je imel vodja nemških poslancev češkega deželnega zbora dr. Eppinger posvetovanje z ministrskimi predsednikom. Dr. Eppinger je izjavil, da je glavni pogoj, da prenehajo Nemci z obstrukcijo v češkem deželnem zboru, ako se ne devajo na dnevni red stvari, ki so proti nemškim interesom (?). Nadalje bi morali priti na dnevni red zakonski načrti o pomirjenju narodnostnih nasprotstev in za varstvo narodne manjšine. Baron Gautsch je izjavil, da si bo vlada prizadevala, da nastanejo normalne razmere v deželnem zboru. Nadalje je namignil, da se češki deželni

ker pri njem niso našli eksistence. Res, da je Borštnik postopal čudno in nekaterih mladih moči ni puščal na površje, a ker je potreboval moči, jih je vse dobil in priredil je z njimi časih predstave (»Valenska svatba«, »Fedora« itd.), kakršnih danes ni mogoče prirediti.

Odkar je Borštnik odšel, ni nič več naraščaja. V vseh teh letih po Borštnikovem odhodu sta se samo dva domačina posvetila gledališču, Nušič in Betetto. To je jako malo.

A mi se temu ne čudimo. Naj se nikar ne misli, da stojimo na tistem stališču kakor »Slovenec«, ki ima vedno samo ta edini namen pred očmi: delati zdražbe pri gledališču. »Slovenec« protežira na eni strani domače igralce in jih predstavlja kot vzorne umetnike in posebljeno pridnost, na drugi strani pa se konsekvntno zaganja v »tujce« in jih predstavlja kot ljudi, ki ničesar ne znajo in ničesar drugega ne delajo, kakor da posedajo po kavarnah in odjedajajo domačinom kruh. Proti domačinom je »Slovenec« do skrajnosti prizanesljiv, proti Čehom, katerim se ima slovensko gledališče toliko zahvaliti, pa do zlobnosti kri-

zbor skliče 17. maja h kratkem zasedanju.

Praga, 2. aprila. »Narodni listy« izjavljajo, da bodo Nemci brezpogojno vstopili v deželni zbor, ali pa bodo Čehi na Dunaju brezpogojno preprečili parlamentarno delovanje. Na nemške zahteve se ni mogoče ozirati.

Kriza na Ogrskem.

Budapešta, 2. aprila. Pri včerajšnji seji združene opozicije se ni dossegel nikak sklep, temu je izvršilni odbor le izjavil, da oseb, ki jih je cesar zadnje čase sprejemal v svrhu rešitve krize, ni smatrati za pooblaščenca združene opozicije. Ker je bil med sprejetimi tudi poslanec Kossuth, je bil zelo nevoljen ter se je kmalu odstranil od seje z nekakim izmišljenim izgovorom. Splošno se je tudi opazalo, da je grof Apponyi izostal od seje. Sklep združene opozicije se je nemudoma sporočil vladarju. Koalicija ima jutri zopet sejo. V tej seji predloži grof Apponyi napovedano spomenico za vladarja.

Budapešta 2. aprila. Položaj je čimdalje bolj zmeden. Nihče ne vpraša, kdo sestavi novo ministristvo, ker je treba najprej najti temelj, na katerem bo sploh mogoče sestaviti vlado. V ospredje prihaja poslovno ministristvo z Daranyem na čelu.

Budapešta, 2. aprila. V prihodnji seji državnega zbora, t. j. 4. t. m. bo posl. Kossuth v imenu združene opozicije predlagal, naj se znani sklep z dne 18. novembra m. l. glede spremembe poslovnika razveljavi, a osebe, ki so ta napad na ustavo izvršile, pozovejo se naj na odgovor.

Budapešta, 2. aprila. Iz liberalne stranke sta izstopila poslanc Szentivanyi in Fogarassy.

Kriza v Srbiji.

Belgrad, 2. aprila. Zaradi navedenih novih topov se še vedno ni doseglo sporazumljenja. Kralj vztraja odločno pri zahtevi, da se morajo topovi raznih vrst pred naročitvijo poskusiti. V ministristvu pa je le vojni minister kraljevih nazorov. Včeraj je ministrski svet sklenil demisionirati, ako kralj vztraja pri svojih zahtevah. Zvečer je bil ministrski svet pod kraljevim predsedstvom, a takoj po seji je ministrski predsednik Pašić obvestil zastopnike interesovanih velesil, da se poskušnje topov najbrže opuste. V ministrskem svetu se je Pašić tudi uprl temu, da bi skupščina rešila vprašanje glede novega posojila.

Dogodki v Macedoniji.

Sofija, 2. aprila. Bolgarski vstaši se morajo bojevati proti trem sovražnikom: grškim in srbskim vatašem ter turškim vojakom. Pri tem pa je najžalostnejše, da ni med bolgarskimi voditelji edinosti. Tako se je zgodilo nedavno, da sta se blizu vasi Oravec dve bolgarski četi med

vičen. To ima, kakor rečeno, samo namen, delati zdražbo; le sreča je, da se za to nihče ne zmeni.

Mi priznavamo v polni meri delovanje vseh umetnikov in ne delamo prav nobenega razločka med domačini in ne domačini in priznamo tudi, da so češki igralci časih vestnejši in marljivjeji od domačinov. Častni izjemi sta gospa Danilova in g. Nušič; letos se tudi proti g. Danilu ne more prav ničesar reči v tem oziru.

Toda — danes se dobe dobre in porabne moči s Češkega, jutri se ne bodo dobile. »Dramatično društvo« pa ne sme misliti samo na danes, marveč mora misliti tudi na prihodnjost in zato je ena prvih njegovih dolžnosti, skrbeti za naraščaj.

Talentov ni kar tako dobiti. Koliko je nadarjenih ljudi, katerim se niti ne sanja, da imajo sposobnost za gledališko karijero. Talenti se le slučajno najdejo, sicer pa se pri nas sploh ne gre za to, da se dobe posebni talenti, nego da se dobe ljudje, ki imajo toliko zmožnosti, temperameta in veselja, da si pridobe potrebno rutino.

Naraščaj se da dobiti samo iz komparzerije. Drugod imajo igralske

seboj spoprijeli. Ko so prihiteli na streljanje turški vojaki, zapovedal jim je častnik vrnitev z besedami: »Ti naj se le bijejo in medsebojno uničijo!«

Nemiri na Ruskem.

Varšava, 1. aprila. V Lodzu je pri zadnjih volitvah policijski komisar Szatalowicz ubil nekega socialista. Danes popoldne gaje neko poklical telefonično na ulico, kjer ga je že čakal neki mož ter mu vrgel bombo pod noge. Szatalowicz je hudo razmesarjen. Napadalec je neki policisti posekal s sabljo na tla ter ga odpeljal v bolnišnico.

Petrograd, 2. aprila. Tudi na dvoru, posebno med velikimi knezi so že skrajno nezadovoljni s cesarjevo neodločnostjo in popustljivostjo. Govori se celo o vsakojaki revoluciji v carjevi palači. Celu situacijo zdržuje takorekoč le minister Witte. Car ga sicer črta, toda ne upa ga odstraniti zaradi javnega mnjenja. Govori se, da bi z odstopom tega ministra neznansko padli ruski državni papirji.

Petrograd, 2. aprila. V ministrskem svetu so hoteli reformirati upravo pravoslavne cerkve v modernem duhu ter je metropolit Antonij že izdelal tozadevne načrte. Toda prišel je Pobjedoroscev ter pri cerju dosegel ukaz, da ima le sv. sinod pravico reformirati cerkveno upravo.

Nemčija in Francija.

Pariz, 2. aprila. Francoski vladi je zelo neljubo, da obiskuje nemški cesar Maroko in angleške naselbine ravno sedaj, ko potrebuje Francija ves svoj vpliv, da je marokonski sultan uboga. Nevoljo so pokazali vsled tega tudi v francoski poslanski zbornici in senatu. V senatu je ministrski predsednik Douvier pomneljivo naglašal, da je le vojaka z Nemci leta 1870 kriva, da se v francoskem drž. proračunu s težavo zdržuje ravnotežje. Minister zunanjih zadev, Delcassé pa je na vprašanje poslanca Decraisa, ali se je sploh zadnji čas kaj pripetilo, kar bi opravičevalo vedenje Nemčije, brez ovinkov odgovoril, da se s francoske strani ni ničesar takega zgodilo.

Glasovi z Jesenic.

Kakor poroča »Gračška tetka« so naši klerikalci spravili v svet neresnično vest o razveljavljenju prve občinske seje. Namen je prozoren. Hoteli so v kalnem ribariti. To je prva brca od nemške strani. Živio klerikalno nemška vzajemnost.

Fajmošter Zarukovec je vkljub strganim podplatom ujel le enega občinskega odbornika, da ni volil z drugimi vred častnih občanov in še tega takrat, ko je bil na potu k volitvi. Zabukovec, Zrurkovec, Vaš vpliv je jako majhen, četudi bobnate, ropotate in rohnite vsako soboto po »Slovenec«.

Tri duhovnike imamo v fari in vendar so bili vsi trije vsled

šole, kjer se ljudje za drag denar nekaj malega nauče, a na tak zavod pri nas ni misliti, ker imamo eno samo gledališče. Iz komparzerije pa je mogoče dobiti vsako leto nekaj boljših moči seveda ne sedaj, ko se za komparzerijo povabljajo ljudje, ki so bili na cesti pobrani. Za honorar 20 krajcarjev od predstave se ne da privabiti ljudi.

Sploh je bila komparzerija vsa ta leta pri drami in pri operi jako slaba in je predstave silno kvarila. Že zaradi tega je treba kaj več storiti v tem oziru.

Naše mnenje je, naj »Dramatično društvo« določi posebno seveda primerno svoto za komparzerijo. V nekaj mesecih se že pokaže, kdo je sposoben za oder ali ne. Za tiste ljudi je potem napraviti dramatično šolo, kjer naj se telesno in glasovno za oder izobrazijo in kjer se naj vežbajo v igranju. Seveda je za tako šolo treba vestnega učitelja in vestne učiteljice, ker z dramatično šolo, ki je samo na papirju, ni nikomur nič pomagano.

Tudi za pevski naraščaj bi se moralo skrbeti, a to bi bila po naši sodbi naloga »Glasbene Matice«.

agitacije za vsenemško stran tako preobloženi z »delome«, da je moral en pogreb čakati 1 uro in 20 minut na komoditetu naših duhovnikov. Namesto da bi pogrebi molili, so preklinjali to brezbriznost. Kaj ne, gospod fajmošter, Luckman vam je več obljubil, kakor pa bi vam nesel pogreb in zato ste zanemarjali stanovsko dolžnost.

Gospod Chama smo videli v cerkvi, direktorja Luckmana pa v farovžu. Konjiški so stali pri pokopališču, stali so in čakali — celo uro. Luckman pa je »lehtal« in sprosil je. Koliko je obljubil, ne vemo danes še natanko, vendar je obljubil precej, ker drugače se grabežljivega Zabukovec ne dobi tako hitro.

Gospod Zabukovec, ali nam hočete pojasniti, zakaj se je nemška »Los von Rome« stranka z luterani vred udeležila zadnjo nedeljo korporativno katoliške maše na Savi?

Fajmošter Zabukovec je bil samo enkrat pri Luckmanu, pravi, in to radi širajka. Takrat je doživel blamažo. In sedaj je bil Luckman pri njem in zopet je dobil z njim vred — dolg nos. Kaj naj le to pomeni?

Lastna hvala se pod mizo valja, veli star slovenski pregovor in ta ima tudi za njih arogantnost, Zabukovec veljavo. Ali ste razumeli, če ne vam bolj jasno povemo!

Čakajte, da nastopi masa ljudstva, grozi Zabukovec v svojem »odprtem pismu« z dne 22. sučca 1905. Da, prav imate! Je že nastopila in vas obsoja. Ko pa izve širni slovenski svet natančno o vašem postopanju, vas morajo obsojati še celo vaši današnji somišljeniki.

Mnogo gg. duhovnikov iz našega krajca nam je namreč čestitalo k izvolitvi častnih občanov in s tem obsojilo postopanje gg. Zabukovec in Zabreta, katera kot hlapca Luckmanova delata nam Jeseničanom žalost, seveda v veselje in radost — nemških nacionalcev. Kam plovemo?

Če je Luckman katerikrat k meni prišel in če tudi je ravno sedaj pred imenovanjem častnih občanov prišel k meni, kaj morem jaz za to, in kdo mi sme po pravici očitati, da sem se zvezal z njim, ker moja dejanja nasprotno pričajo? Tako piše g. Zabukovec v svojem zloglasnem »Odprtem pismu«. Pa imate za presneto kratkovidne nas Jeseničane, g. Zabukovec, da si upate kaj takega zapisati. Vaša dejanja da nasprotno dokazujejo! **Vaša dejanja potrjujejo, da ste se zvezali z Luckmanom proti slovenskim odbornikom.** Pojasnite nam, kako je prišla v Plahutarjeve roke tista imenitna izjava, spisana od Vas. »Viktor Zaveljčič (Plahutar) je bil tudi pod vplivom tovarne pravite v istem »Slovenec«. In prejšnji večer je bil g. Luckman pri vas! Ali ni tedaj naravno, da ste oddali to izjavo Luckmanu, ta pa je prisilil Plahutarja do podpisa. In sedaj nam še predbacivate, da smo agitirali z lažjo, sleparsko in umazano. Zapišite raje vse te lepe lastnosti samemu sebi za ušesa in ne blatite naših poštenjakov!

Pojasnite nam pa tudi to, kako je mogel agitator Pongrac, znan Luckmanov pristaša, brez Vašega privoljenja se posluževati sredstva, da ste tudi Vi proti izvolitvi in da ste se z Luckmanom za skupno proti — postopanje domenili! Da se je res tako godilo, za to imamo dokaze v rokah! In Vi nam tega še niste pojasnili. Kdor molči, prizna s tem, da je res! To si zapomnite in nikar ne upajte na to, da Vas bo kdo drugi iz blamaže vlekel. Živela nemško-klerikalna žilindra!

Peter Rozman, bivši socialni demokrat, potem liberalci, ki je že na vse načine preklinjal farje, je postal sedaj klerikalni nemškutar, ki si ne upa postaviti iz svoje gostilne nemških turnarjev. Kdor zna, pa zna, kaj ne Peter! Ni čuda, da mož komaj prenaša svoj velikanski trebuh po tovarni.

Zabitost gleda Petru Rozmanu iz vsake poteze in bi z njo nikamor ne prišel, toda mož je h navec od pete do glave in to mu polni žepe.

Jeseniški župan je mislil postati Peter, toda sedaj bo malo težko priti na županski stolec. Človek se nehoče spomni na tisto pesem: »Zberejo si Petra, a Peter hinavček... Le-ta nam županil ne bo« ... itd.

O lovu na občinske odbornike piše Zabukovec, a ne pove, da jih je sam lovil po Hrušici, Planini in Jeseničah, daga je moral pogreb čakati celo uro. Mož je pridno lovil, a ujel ni — nič. Spravil se je zlasti na gosp. Mesarja, češ, da je mojster v lovu. G. Mesar nam je zaupno povedal, da se je takih stvari naučil v župnišču pri svojem stricu, župniku v Bohinju. Mi smo mnenja, če kdo lovi, naj vsaj gleda, da kaj ujame. Zabukovec je pa lovil, a so ga povsod takorekoč vrgli na cesto.

Nekega gospoda obč. odbornika je nadlegoval fajmošter Zabukovec 22. marca že na vse zgo-daj, ko je še isti ležal v postelji. S peklom, večnim pogubljenjem in druge tako ropotijo je strašil dotičnega gospoda, a Janez Zabukovec je naletel na gluha ušesa ter je moral oditi kakor poparjen kužek.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. aprila.

— **Osebnosti.** Deželno-sodni svetnik v Ljubljani dr. Jakob Kavčič je imenovan za predsednika okrožnega sodišča v Novem mestu; sodni svetnik pri nadsodišču v Gradcu Josip Lienhart je postal sodni nadsvetnik, dočim je do bil deželni sodni svetnik Ivan Škerlj v Novem mestu naslov in značaj sodnega nadsvetnika. Premešeni so sodni pristavi: Josip Zupančič iz Idrije v Ljubljano, dr. Anton Rojic iz Savnice v Celje, dr. Fr. Hradetzky iz Celja v Celovec in Oskar Dev z Brda v Škofjo Loko. Sdna svetnika sta postala na svojih mestih okrajna sodnika Josip Sitter v Brežicah in dr. Ivan Presker v Ormožu. Za okrajna sodnika sta imenovana sodna pristava dr. Fr. Zangger v Konjicah za Rogatec in Božidar Bežek v Škofji Loki za Ilirsko Bistrico. Za sodne pristave so imenovani avskultantje: dr. Ljudovik Treo za Črnomelj, dr. Matej Senčar za Brdo, dr. Josip Oswatitsch za Savnico in dr. Robert Ogoreutz za Idrijo.

— **Potrjena izvolitev.** Trgovinski minister je potrdil izvolitev Jsa. Lenarčiča za predsednika in Fr. Kollmanna za podpredsednika ljubljanske trgovske in obrtne zbornice.

— **Imenovanje.** Občinski svet v Idriji je imenoval dosedanjega suplenta Matijo Pirca iz Kroke za pravega realnega učitelja.

— **Ljubljanski občinski svet** ima v torek 4. aprila ob šestih zvečer izredno sejo. Na dnevnem redu so naznanila predsedstva in poročila 1. oračunskem zaključku mestne hranilnice za leto 1904 (Senekovič); 2. o ponudbi Janeza Janescha za odkup enega dela njive par. št. 401 katasterske občine Sv. Petra predmestje prvi del in o zamenjavi nekega njegovega zemljišča za ostali del te njive (dr. Stare); 3. o ponudbi Cirila Globočnika za odkup stavbišča na bivšem Del' Cottovkinem svetu (dr. Stare); 4. o prizivu Fran Poppovem v zadevi ograje pri njegovi hiši na Dolenjski cesti (Žužek); 5. o dr. Fran Počkovem prizivu proti odločbi mestnega magistrata v zadevi njegove nameravane nove stavbe v Strelških ulicah (Žužek); 6. o splošnem regulacijskem načrtu za Sv. Petra predmestje II. del (Žužek); 7. o prizivu Oskarja pl. Pongratza v zadevi parcelacije sveta ob Poljanski cesti (Žužek); 8. o uravnavi cest ob Josip Bergnarovem posestvu na levem bregu Gruberjevega kanala poleg Kodeljevega (Žužek); 9. v zadevi zgradbe kopališč (Žužek); 10. o statističnih izkazih nadzorništva mestne klavnice glede klavnišne prometa v letu 1904. (dr. vit. Bleiweis); 11. o nasvetu upraviteljstva mestne elektrarne v zadevi nabave četrtega parnega stroja in dinam (Senekovič).

— **Škofa Jegliča je sram.** Škof Anton Bonaventura je v svojem pastirskem listu, kakor je znano, svojim vernikom pod smelnim grehom prepovedal čitati znanstvene knjige in poslušati znanstvena predavanja. Dasi so tudi drugodi škofje hudi reakcionarji, vendar še doslej ni nobeden izdal tako stupidne prepovedi, kakor škof Jeglič. Zato so to prepoved kot nekaj unikum priobčili tudi dunajski in graški listi. To pa škofa Tonetu ni bilo prav, bilo ga je sram, ker je vedel, da se bo ves svet smejal njegovi stupidnosti. Zato je naprosil dr. Sušteršiča, da je poslal imenovanim listom popravek, da škof Jeglič ni prepovedal poslušati znanstvenih predavanj, marveč da se je v svojem pastirskem listu samo izjavil proti

temu, da se v javnih predavanjih nedokazane hipoteze proglašajo za dokazane znanstvene resnice in se s tem slepi občinstvo. Torej škof Jeglič proglašal neovržno dokazane naravoslovne dogme za hipoteze, razne verske bajke in mite pa za čisto in golo resnico! Ali bi nam učen škof Tone ne hotel povedati, oziroma navesti samo eno versko »resnico«, ki je neovržno — dokazana? Ali prevzvišeni ne ve, da je vsa vera samo »stvar čustva«?

— **Žalivci Boga.** Nekje na Notranjem slisale so se nedavno s prižnice sledeče božje besede: »Nič ne rečem, če kdo v postnem času tu in tam kaj mesne juhe zaužije, samo da ni premastna; tudi kaj grizljaj mesa ni greh, a mastno ne sme biti; tudi ocvirke smeš jesti, če niso predebeli.« Za podt! Farji so največji žalivci boga, ker take oslarije oznanjajo kot Božjo besedo. Vera peša, ker se farjem pamet meša.

— **Nemški svetniki trgovske in obrtne zbornice pogoreli.** Kakor znano, je ljubljanska trgovska in obrtna zbornica v seji 15. nov. l. l. sklenila, da se naloži tistih 23.000 K, ki jih je zbornica nepričakovano dobila na dokladah južne železnice, kot fond za ustanavljanje še višje slovenske trgovske šole. Nemška manjšina se je temu uprla, ker je mislila na ta način preprediti veliko slovensko kulturno potrebo. Pritožili so se Nemci na ministrstvo, ki je pa pritožbo zavrnilo, češ, da zbornica s tem sklepom, ki je bil sprejet s potrebno večino, ni prekorajila svojega delokroga. — In sedaj pihajo pogoreli svojo jezo po grških listih.

— **Krvav pretep na dvorišču ljubljanske realke.** Kakor po navadi so imeli tudi v petek ob desetih dijakki ljubljanske realke četrt ure prosto. Večkrat se je že pripetilo, da so se Slovenci in Nemci nekoliko opraskali. Začeli so vselej Nemci, ki so psovali Slovence in kajenje vanje lučali. Sveda se je to godilo le med manjšimi, vedji se niso v to vtikali. V petek so pa poslegli v izzivanje tudi nekateri četrtolci. Slovenci imajo namreč neko svojo klop, kamor hodijo ob prostem času sedeti. To pravico so jim v petek hoteli Nemci vzeti in so zasedli dotično klop do zadnjega prostora, predno so prišli Slovenci na dvorišče. Ko so Slovenci videli zasedeno klop, so prišli Nemci in jih potegnili proč. Zdaj je pa zavrela nad toliko krivičnostjo nemška kri, Nemci so potegnili pripravljene nože in obdelavali Slovence ž njimi, da jih je bilo sedem ranjenih, štirje bolj, trije manj. Pretep je bil baje tak, da si profesorji niso upali vmes posesti! Kakor vidimo, nemška kultura, na katero so Nemci jako ponosni, v Ljubljani kaj bujno cvete in bo, če bo še kaj dolgo cvetela, obrodila tudi sedove, pa take, da jih Nemci nič kaj dosti ne bodo veselili. Sicer pa: ali ravnateljstvo realke nima moči, da bi ukrotilo Nemce? Ali so morda strogi predpisi srednjih šol veljavni le za Slovence?

— **Slovensko gledališče** je v soboto zaključilo tekočo sezono. Igrala se je v drugič narodna igra »Testament«. Pisatelj je igrlo nekoliko predelal in okrajšal, vsled česar je predstava mnogo pridobila. Predstava se je vršila na korist dramskega osebja, a gledališče je bilo — slabo obiskano.

— **Velik simfoničen koncert »Glasbene Matice«.** Iz prijavljeneга vzporeda tega koncerta je razvidno, da se bodo izvajale v koncertu najzbranejšie točke svetovne simfonične glasbene literature. Posebno opozarjamo na tri velike točke Dvořakovo uverturo »Moja domovina«, ki je zložena na motive češke narodne himne »Kje dom je moje«, na Čajkovskega predzvon vzneseni »Capriccio italienne«, v katerem skladatelj izvrstno posnema laški značaj in živi temperament laških kanconet, poličnih spevov in milih laških pesmi z mandolino in gitaro spremljanih. Najkrasnejša, najvrednejša in za nas najsimfonijevša je pa Smetanova simfonična skladba ali pesem »Vltava«. Da bo koncertno občinstvo to skladbo lahko razumelo, ho-

demo jutri priobčiti njeno poetično vsebino in vodilne misli Smetanove pri tej skladbi. Vstopnice za ta koncert so se začele v trgovini gosp. Lozarja prodajati in opozarjamo naše občinstvo, naj pridno sega po njih. Koncert bo nudil najkrasnejših glasbenih užitkov.

— **XXI. redni občni zbor pevskega društva »Slavec«** se je vršil preteklo soboto večer v steklenem salonu Aurovih dedičev ter bil od strani rednih članov številno obiskan. Predsednik gosp. Ivan Dražil je otvoril občni zbor s kratkim nagovorom, podal kratek obzira o društvenem delovanju v preteklem letu, izrekel zahvalo tukajšnjim dnevnikom za objavljanje društvenih vesti ter se napolnil spominjal umrlih članov: Kuncice družstvene zastave Eronice Winklerjeve, Ivana Flescha, Adolfa Kleina, Frana Jakopiča, Fr. Finca, O. Terglava in Ivana Škerjarcja, ki je volil društvu v svoji oporoki 500 K. V znak sožalja so navzoči vsi raz sežele. 20 letnico svojega obstanka je obhajalo društvo pri Koslerju 5. junija interno, s sodelovanjem narodnih društev »Glasbene Matice«, »Ljubljane« in »Sokole« ter Zirovnikovega pevakega zbora. Društvo si je omislilo nove čepice in nov glasovir. Iz poročila tajnika g. J. Grossa povzamemo, da je društvo pridelilo: 1 veselico pri Čončku, »Martincov večer«, »Silvestrov večer« in maskarado »1001 noč«, napravilo 2 izleta in imelo 30 javnih nastopov pri raznih narodnih veselicah. Članov je šlo l. 1904 in sicer: 9 častnih, 20 ustanovnih, 171 podpornih ter 50 rednih. Društveni povodja je bil g. P. Gorjup. Poročilo blagajnika g. Iv. Veharja izkazuje na dohodkih 4998 K 91 h, na stroških 4419 K 21 h, torej premeta 9418 K 12 h. — V novi odbor so bili izvoljeni gg.: Ivan Dražil, predsednikom; Valentin Kopitar, podpredsednikom; Val. Poženel, tajnikom; Ivan Vehar, blagajnikom; Jos. Gross, Mat. Oblak, Stefan Dražil, Franc Jeločnik in Avgust Lebar, odborniki; revizorjema pa Pavel Jeločnik in Rudolf Mikulinič. — Na to je predsednik po kratkih debatah zaključil občni zbor.

— **Rdeči križ.** V knjižnici c. kr. deželne vlade vršil se je dne 28. marca t. l. občni zbor deželnega in gospenjega pomočnika društva Rdečega križa za Kranjsko. Mesto obolelega društvenega predsednika, g. ces. svetnika Ivan Murnika, in I. podpredsednika, gosp. dvornega svetnika Josipa Dralka, otvoril je občni zbor II. podpredsednik, g. hranilnični predsednik Josip Luckmann in pozdravil navzoče društvene člane in gospe voljaške odposlance. Predsednik je naznanil, da je Njega c. in kr. Apostolsko Veličanstvo blagovolilo Njega Veličanstva gospe, stričnika presvetlega nadvojvoda Friderika za pokrovitelja namestnika. Visoka pokroviteljica Marija Kristina je blagovolila društvu darovati 50 K. XXV. zveznega zborovanja, ki se je v prisotnosti Njih c. in kr. visokosti presvetlih gospe nadvojvodinje Marije Valerie, Blanke in Izabele dne 26. maja 1904. vršilo na Dunaju in ki je bilo združeno s slavnostnim zborovanjem, so se udeležili naslednji odposlanci društva: gospa Antonija Kosler, gospod Ludovik Dimitz, c. kr. sekcijski šef v p., gospod dr. Andrej Ferjančič, c. kr. sodnijski nadsvetnik ter Njega ekselencia gospod Anton grof Pace. Pri tem zveznem zborovanju se je vršila volitev v zvezno vodstvo in je bil Njega ekselencia gospod grof Pace kot namestni član zveznega odbora izvoljen. Občni zbor izrekel je odposlanecem pri zveznem zborovanju toplo zahvalo. Predsednik se je spominjal umrlih članov: gg. zdravnika Frana Finza, računskega preglednika Adolfa Kleina, dalje Ivana Gnjezda, Frana Jakopiča, dr. Pavliča v Litiji, dr. Schafferja, Mat. Trehna, ge. Grumitja in gospičerje Jeny Rencher. V znak sožalja vzdignili so se zborovalci raz sedežev. Društvo je imelo v letu 1904. pet častnih in 308 rednih članov. Dohodkov je bilo in sicer članarine 1311 K, prispevkov podružnic 866 K, darilo c. in kr. visokosti presvetle gospe nadvojvodinje Marije Kristine 50 K, darilo Kranjske hranilnice 1200 K, prispevek iz zveznega zaklada 750 K, obresti vrednostnih papirjev in hranilničnih vlog 4454 K 82 h; izdatkov je bilo: 1033 K 21 h upravnih stroškov, 154 K za nabavo sanitetnega materiala, 150 K za pogorele v Šmihelu pri Hrenovici, 2187 K 60 h za podpore invalidom in njih vdovam in 343 K 13 h kot prispevek k centralnemu fondu. Konsem leta 1904. je znašalo premoženje: a) prosto porabna imovina 67.898 K 57 h, b) vezana imovina 42.348 K 33 h, c) imovina zaklada za

podpore v mirnem času 2.583 K 01 h skupaj tedaj 112.829 K 91 h. Premoženje se je pomnožilo za 4763 K 88 h. Podružnični članovi je bilo koncem leta 1804. 758, premoženje je znašalo 27.744 K 93 h. Račun se je brez ugovora na znanje vzel. Predsednik je potem naznanil, da društveno vodstvo vrača pred 3 leti od občnega zbora sprejeti mandat s hvalo in zavestjo, da se je vedno trudilo, svojim patriotičnim in človekoljubnim dolžnostim zadostovati. Obenem je predsednik še naznanil, da so od ustanovitve društva naslednji gospodje ves čas nepretrgano člani društvenega vodstva in sicer: cesarski svetnik Ivan Murnik, Albin Achtschin, Fran Doberlet in dr. Josip Starč; ravno toliko časa posluje tudi gospod c. kr. računski ravnatelj Viktor Colloretto kot računski preglednik in gospod Alojzij Merlak pa 20 let kot društveni tajnik. Na predlog gosp. predsednika izreče občni zbor zasluženemu tajniku, gosp. Alojziju Merlaku o priliki njegovega Najvišjega odlikovanja z zlatim zaslužnim križcem svoje čestitke. Potem vršila se je volitev odbora in cenzornega kolegija. Izvoljeni so bili zopet kot društveni odborniki za glavno društvo gospodje: dr. Karol vitez Bleiweis, dr. Emil Bock, Fran Doberlet, Josip Dralka, Peter Grasselli, Josip Luckmann, ces. svetnik Ivan Murnik, Ivan Velkoverh, Andrej Zamejic; gospe: eksel. baronovka Hein roj. grofica Apraxin, Antonija Kosler, Beti pl. Laschan-Moorland, Evgenija Bamberg, Marjana pl. Franc, Ernestina Račič, Helena pl. Schöpp-Sonnvalden, Fani baronovka Wurzbach, Luigarda Zeschko. Za podružnice gospodje: Albin Achtschin, Gabriel Piccoli, dr. Josip Starč, gospe Hermina del Cott, Melanija Luckmann in Ninka Luckmann. Za računsko preglednike so bili zopet izvoljeni gospodje: Viktor Colloretto, Josip Lozar, Fran Schantel, za namestnike Viktor Recher in novo izvoljen g. Josip Poklukar. Društveni odbor je izvolil za predsednika gosp. ces. svetnika Ivan Murnika, za predsednico baronovko Olgo Hein roj. grofico Apraxin, za I. podpredsednika g. dvornega svetnika Josipa Dralka, za II. podpredsednika gosp. Josipa Luckmanna, za I. podpredsednico gospo Antonijo Kosler, za II. podpredsednico gospo Beti pl. Laschan-Moorland. Dalje je društveni odbor izvolil zopet za odposlance pri zveznem zboru na Dunaju, in sicer za zastopnike glavnega društva: Eksel. baronovko Hein, gospo Antonijo Kosler, gosp. višji sodnega svetnika dr. And. Ferjančiča in eksel. grofa Antona Paceta, in za podružnice gospe Luigardo Zeschko in sekcijskega šefa Ludovika Dimitza. V razsodišče so bili zopet poklicani gospodje dež. vlade svetnik marki Gozani, višji sodni svetnik Josip Martinak, dvorni svetnik dr. Josip Račič in za namestnika gospod sodni svetnik Fran Andolšek in dr. Fran Papež.

— **Kaj ima »Südmark« opraviti z meščansko šolo v Krškem?** Kakor poroča glavno vodstvo tega Slovincem najbolj sovražnega nemškega društva, je nakupilo 500 izvodov nekega Schillerjevega življenjepisa, da razdeli knjige revnim učencem nekaterih meščanskih šol; med temi je namenjena »Südmarkina« »velikodušnost« tudi učencem deške meščanske šole v Krškem. Kdo je »Südmark« za tako darilo prošil? Dasi morda knjižica ni tendenčna, vendar je sumljiva zaradi značaja darovalke. Posebno pomembno je še, da so se te knjižice nabavile iz denarja, ki so ga Nemci zložili zadnje dni ostentativno proti sklepni edine pametne nemške občine Eggenberg pri Gradcu, ki je »Südmarki« odrekla podporo.

— **40letnik učiteljevanja** je 15. m. m. praznoval g. Anton Benigar, nadučitelj v Tomaju na Krasu.

— **Občinske volitve v Studencih pri Mariboru** slika »Marburger Zeitung« kot poraz Slovincem, kar pa ni res, ker so bili pri teh volitvah izvoljeni prvikat trije zastopniki Slovincem in so s tem predrte sovražnikove vrste.

— **Umrli je v Mariboru** notar dr. Anton Reidinger. Potemtakem ima Maribor le še enega notarja, in sicer Slovence.

— **Ustrelil se je v Mariboru** 21letni trgovski pomočnik Emil Mühmler.

— **Zemeljski plazovi v Haložah** so zasuli tudi več cest, tako da prebivalci ne morejo iz svojih jarkov in dolin spravi ti ničesar na trg. Krme se je lani dosti nakosilo, a dasi je po drugod veliko pomanjkanje ter bi se krma dobro plačevala, morala bo Haložanom strohneti. Istotako je s posekanim lesom. Še svojega vinskega pridelka ne morejo spraviti v denar, ker vendar ne morejo sodov na hrbtni nositi. Menda res ni na celem avstrijskem jugu bolj pozabljenega kraja, kakor so uboge Halože.

— **Grozen požar v Srpenici.** V noči od petka na soboto je pogorelo v Srpenici pri Bovu 70 hiš in 5 gospodarskih poslopij. Nad 70 rodbin je brez strehe.

— **Izpred okrožnega sodišča v Gorici.** 6. februarja t. l. sta se pijana Iv. Arčon in J. Podgornik začela pretepati na cesti v Devinu. To je videl Ivan Legiša in da bi ju razdružil in pomiril, je posegel vmes. Toda kmalu je bil na tleh. Prihitela sta dva brata Legiševain mati. Iv. Legiša je dobil dve rani, pa tudi brat njegov Anton in mati sta bila ranjena. Ivan Legiša je gredeč domov padel in umrl. Podgornik je bil obsojen na 2 leti težke ječe s postom in trdim ležiščem vsake 3 mesece, Arčon pa na eno leto težke ječe.

— **Poneverjenje pri avstrijskem Lloyd.** Pri pokojniškem fondu, ki se posebej upravlja, so prišli na sled velikemu poneverjenju, ki se je godilo že več let. Vsa poneverjena vsota še ni dognana ter se revizija nadaljuje, a konstatovan je že primanjkljaj 200.000 K. Del poneverjene vsote bo baje pokrili funkcionarji, ki je za upravo odgovoren.

— **Namestništvo v Trstu — zavetišče kaznovanim Lahom iz kraljevstva in beguncem.** V Gradišču ob Soči se je bil prijavil pri politični oblasti neki Ittaro, vojaški begunec iz Tarcenta v Italiji. Politčna oblast je sklenila glede na kazni, katere je preстал ta človek v Primorju, predno je prišel k vojakom, izgnati ga ter ga v ta namen odvesti do meje. Ali Ittaro se je obrnil na namestništvo, ki je razveljavilo sklep glavarstva v Gradišču in dalo kaznovancu in beguncu dovoljenje, da sme ostati v Avstriji! Pač znamenje časa!

— **Kasacijsko sodišče na Dunaju** je zavrnilo ničnostno pritožbo onih 10 avstrijskih dijakov, ki so pristostvovali irendentovskim demonstracijam v Vidmu in so bili obsojeni od dež. sodišča v Trstu od 14 dni do 6 tednov zapora.

— **Tržaški porotniki** so trgovca Jurija Apollonio in Dominika Brescia, o katerih smo zadnjič poročali, oprostili hudodelstva goljufije, izrekli pa, da sta kriva prestopka zakrivljene krivde v štirih slučajih. Obsojena sta bila vsak na 6 mesecev strogega, mesečno z enim postom poostregega zapora.

— **Nesreča.** V petek dopoldne je v Škedenju pri Trstu basal stražnik Trebisian svoj samokres. Naenkrat se je samokres sprožil in krogla je zadela zraven stoječega stražnika Josipa Baresio. Krogla je prodrla Baresiju levo roko in ostala v prsnem košu. V enem mesecu bo ozdravel Baresio popolnoma.

— **Samomor.** V Trstu se je zastrupila 54letna beračica Svetka Framalico s karbolsko kislino. Vzrok samomoru je beda.

— **Polica j okraden v železniškem vozu.** Policijski stražnik Juri Laskovič z Reke se je peljal dne 22. pr. m. z železnico iz Ljubljane proti Reki. Med potjo je zaspal; to priliklo sta pa uporabila v istem vozu sedeča laška delavca Francesco Latrova in Simon Atenienese, oba iz Bari (Italija), in vzela spečemu stražniku iz žepa denarnico z vsebino 20 K 60 v. Ko se stražnik v Borovnici prebudi, opazi takoj, da mu je zmanjkalo denarja. Z orožniško pomočjo je v Postojni oba osumljenca preiskal, a brez uspeha. Po dolgem iskanju se je pa našel bankovec za 20 K na sedežu, kjer sta sedela Italijana. Ker sta oba sumljiva tatvine, sta bila oddana okrajnemu sodišču v Postojni.

— **Občinske volitve brez volilcev.** V Isoli imajo sedaj občinske volitve. Zanimanje pa je tako malo, da se n. pr. iz I. razreda niso moglo volitve vršiti, ker ni prišel noben volilec na volišče.

— **Porotno sodišče v Rovinju je obsodilo na smrt** na večalih štiri kmetovalce iz Baderne pri Poreču in sicer zaradi hudodelstva umora. Obsojeni so bili 25letni Anton Stifanič, 30letni Martin Tičič, 45letni Tomaž Radovan in 28letni Matevž Radovan.

— **Izpred sodišča.** Kazenske razprave pri tukajšnjem dežel. sodišču. 1.) Jože Pajer, posestnik v Šenčurju, priznava, da je posestnika Matevža Štefeta z gnojnimi vilami po glavi udaril; zagovarja svoj čin le s tem, da ga je okvarjenec z nožem napadel, kar pa ni bilo resnično. Prepis se je vnel zaradi tega, ker je Pajer Štefetu očital, da ni on oče vseh svojih zakonskih otrok. Obsojen je bil na dva meseca težke ječe. — 2.) France Kokalj, tovarniški delavec na Slapu, je dolgoval okrajnemu sodišču v Krajnu na stroških 35 K 70 h. Ker pa ni hotel tega zneska plačati, je bilo okr. sodišče v Trzinu naprošeno, da rubežnim potom iztrija ta dolg. Kokalj je pripomnil izvršilemu organu, da ničesar ne poseduje, vendar pa je ta našel na polici telovnik, v katerem se je nahajala žepna ura z verižico. Obdolženec mu je z jezo oboje iz rok potegnil rekoč: »Nobeden mi ni še ure vzel, in tudi vi ne boste, ker nimate tistih postav«, nato je segel z eno roko v žep, z drugo pa za kjuko. Ker se ga je izvršilni organ ustrašil, je šel po orož-

niško asistenco, a tudi tej se je branil izročiti uro; šele ko mu je orožnik s silo zapretil, se je udal. Obsojen je bil na 3 mesece težke ječe. — 3.) France Kobilca, hlapec v Domžalah, je služil pri mesarju in posestniku Andreju Kovachu v Zgor. Domžalah. Temu je v večkratnih grabežih vzel 40 K gotovine, samokres in gospodinji lastno belo pečo. Ko je bil Kobilca izpuščen iz preiskovalnega zapora, je grozil gospodarju, rekoč: »Zdaj je prišel domu ta veliki tat, ki je ukradel 5000; če me ne bo Kovač pri miru pustil, mu bodem jaz skomandiral, da bo tri solnce videl. Obsojen je bil na 4 mesece težke ječe.

— 4.) Posestnika sina Miha Česnik in Pavel Pavlovič iz Palčja sta šla s puškami oborožena v lovišče Pavla Susteršiča v Zagorju na lov. Česnik je ustrelil dva srnjaka, katera sta prinesla domu in jih nekemu barantanu z jajci prodala za 8 K, denar pa si med seboj razdelila. Obsojena sta bila vsak na 4 tedne težke ječe. — 5.) Jurij Dacar, 51 let star dinnar iz Podtabora je bil zaradi hudodelstva oskrumbe, ker je v dveh slučajih oskrnil noč 11 let staro deklico, na 6 mesecev težke ječe obsojen.

— **Nepreviden avtomobilist.** Sinoči se je vozil po Žabjeku Fran Zupan, uslužbenec gosp. barona Kedellija z avtomobilom tako nerodno, da je zavozil v steklena vrata čevljarja Antona Šlarja in poridri pri tem vozilček, v katerem je spala 7 mesečna Šlarjeva hčerka, katero je telesno poškodoval. Ker se je branil povedati kdo je, ga je moral stražnik odvesti na magistrat, kjer so konstatirali njegovo identiteto. Bati se je, da bi to ne imelo za otroka slabih posledic.

— **Samomor.** V soboto okrog 6 ure zvečer se je ustrelil pred kletjo v topničarski vojašnici na Dunajski cesti topničarski poddesetnik Rudolf Ocvirk, rodom nekje na Spodnjem Štajerskem. Ustrelil se je nad s. c. m. Krogla je šla skozi život in obdala v z. d. u. Ko so ga pripeljali v garnizijsko bolnišnico, je umrl. Ocvirk je bil 28 pr. m. v družbi z desetinikom Antonom Kovačičem, ki se je isto noč ustrelil. Ko je Ocvirk izvedel o prijateljevi smrti, ga je obžaloval in obenem tudi rekel: »Revež je bil, bodeva pa itak kmalu skupaj na onem svetu.« Vzrok samomora je bil baje strah pred kaznjjo.

— **Tatvini.** Garderobki ge Ivani Senkovi je bila v soboto zvečer v gledališču, ko se je bila nekoliko odstranila, ukradena rujava pelerina, vredna 44 K. — Hlapca Evstehiju Lipcu je neki njegov znanec tudi v soboto zvečer iz hleva ukradel srebrno uro z verižico, ki je bila narejena iz šmarnih dvajsetic in 14 kron denarja. Osumljenca so zaprli.

— **Še ena slika** je videti na oknu osrednje policijske stražnice. Ta pa predstavlja 34letnega hišnega slugo Alfreda Ramma iz Berolina. Navedenec je 10. marca t. l. tam vlomil, z nožem dosmrtno poškodoval dva otroka in pobegnil. Zasedovan je pa tudi že radi hudodelstva tatvine, ter poskušenege in izvršenege uboja. Ramm je tedaj človeški družbi sploh nevaren in je želeli, da bi kmalu prišel tja, kamor spada. Preje si je nadeval, ko je vršil hudobije po svetu, imena Peikert Eric, trgovski potnik, Karel Brandt, trgovec, Karel Franke, Karel Braun, Julij Bern in Spandau; Tudi sedaj bode pustolovščil pod tujimi imeni po svetu.

— **Prvi dan v dovoljenem času** je ustrelil trgovec g. Anton Korbar iz Vodnikovega trga velikega divjega petelina, ki tehtal 4 kg. Podrl ga je na Golovcu.

— **Ogenj.** Sinoči je nastal v Favajevi šupi v Spodnji Šiški na neznan način ogenj, ki je pogorela do tal.

— **Najden mrtvec.** Včeraj zjutraj so našli na Oražnovi šupi v Vodmatu Jakoba Šusteršiča, po domače »Mavha« iz Spodnje Hrušice pri Ljubljani mrtvega. Pokojnik je bil hud žganjar in je imel za Ljubljano prepovedan povratek. Umorilo ga je najbrže žganje. Njegovo truplo so prenesli v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

— **Pobegnil je vojak** Oton Mahr z Dunaja, kateri je bil pridenljah polkovnemu štabu v Stokervu in odnesel 577 K. Šel je baje proti Trstu.

— **Vojak-begun goljuf.** V garnizijskem zaporu v Gradcu se nahaja neki Simon Kropič iz Dolenskega, ki je od topničarskega polka pobegnil in se klatil po Koroškem, Štajerskem in Kranjskem civilno oblečen. Med potjo je po raznih gostinah prodajal goldin-ure in medene prestane za zlato ter na ta način goljufal stranke. Prizna, da je to delal tudi v Ljubljani. Oškodovane stranke naj bi prišle njegovo sliko gledat, ki jo imajo pri mestni policiji, da ga bodo spoznale jeli pravi.

— **Preprečena nesreča.** V soboto popoldne, ko je prihajal vrhniški vlak v Ljubljano, se je pripeljal dežnikar Jožef Alič iz St. Vida v hudem diru od Šiške do prelaza na

Marije Terezije cesti, se zaletel z vozom v zaprte prečnice s tako silo, da jih je odprl in prišel s konjem na progo pred prihajajoči vlak. Ko bi ne bil železniški čuvaj Anton Sirca naglo skočil pred konja in ga potegnil s proge, bi se bila gotovo pripetila velika nesreča.

— **Izgubljen.** Sinoči je izgubil neki gospod na Bregu pred gostilno Zabukovec srebrno uro s verižico. Pošteni najditelj naj jo odda v upravnistvu našega lista.

* **Najnovejše novice.** — Prvi cesarjev strežaj, 91letni Jos. Hornung, je bil včeraj na dvoru povožen in ranjen. O nesreči se je cesarju takoj brzojavilo v Budapešto.

— Nemški cesar se sestane na svojem potovanju po Sredozemskem morju z ameriškim milijonarjem Morganom.

— Kuga na Ruskem? V neki tovarni pri Lodzu je zbolelo 112 delavk na znakih kuge. Boje se, da so bili v volni, ki so jo delavke predle, kužni bacili.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 3. aprila. Poslanska zbornica ima danes ob treh popoldne sejo. Razpravljala bo o ranyoniranju sladkorne pese.

Dunaj 3. aprila. Poslanska zbornica bo zborovala do 4. t. m., proračunski odsek pa do 14. t. m.

Dunaj 3. aprila. Cesar se povrne iz Pešte dne 7. t. m.

Dunaj 3. aprila. Vojni minister Pitreich je imel včeraj v Pešti dolge konference s Tiszom, Andrassyjem in Lukacsem in je bil potem v avdienci pri cesarju. Danes je prišel nazaj na Dunaj, kar je dokaz, da je vojna uprava svoje delo pri rešitvi ograde krize končala.

Budimpešta 3. aprila. Situacija je skrajno napeta. V koalirani opoziciji divja ljut boj med Banffyjevimi in Kossuthovimi nazori. Danes je bil grf Andrassy zopet pri cesarju in je dobil naročilo na podlagi novih propozicij se pogajati z opozicijo.

Pariz 3. aprila. Oficijalni krogi so prepričani, da cesarja Viljema potovanje v Tanger ni imelo tistega pomena, kakor se je mislilo. Pojasnila ministra Dalcassija so položaj zboljšala tako, da ni več misliti na kak konflikt.

Petrograd, 3. aprila. Novo notranje 5 % posojilo se je bolje posrečilo nego je finančna uprava mislila. Država bo od vsakega, ki je kaj podpisal, vzela le 40 % dotične vsote.

Petrograd 3. aprila. „Finlandskaja Gazeta“ prijavlja ukaz, s katerim se razveljavlja zakon iz l. 1901. o vojni dolžnosti Fincev.

Varšava 3. aprila. Policija je našla skrivno delavnico, kjer so se izdelovale bombe, ter je aretirala 78 osumljenih cseh.

Varšava 3. aprila. V židovskem oddelku mesta je povodom nekega pogreba prišlo do konflikta s policijo in vojaštvom. Židje so razvili rdeče zastave in streljali na redarje, ki so jim hoteli zastave vzeti. V boju so bili štirje židje ustreljeni, 9 je težko, še več pa lahko ranjenih.

London, 3. aprila. V Johannesburgu v Transvaalu se je 2000 vpelanih kitajskih delavcev spuntalo. Zgodili so se veliki izgrezi.

Meteorologično poročilo.

Vidna nad morjem 3063'. Srednji kračni tlak 736.0 mm.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
1.	9. zv.	742.0	82	sl. sever	oblačno
2	7. zj.	741.4	85	brezvetr.	megla
3	2. pop.	737.5	15.0	sl. sevzh.	oblačno

4. 9. zv.	735.3	98	sr. zahod	pol. obl.
5. 7. zv.	730.2	82	sr. jzahn.	pol. obl.
6. 2. pop.	730.1	15.0	sr. zah.	jasno

Srednja temperatura sobote in nedelje: 8.7° in 9.4°, normale: 8.9° in 7.1°. Mokrina v 24 urah: 0.2 mm in 0.0 mm.

Rogaški nareja apetit, Tempel-vrelec povspesuje prebavljanje in ureja odvajanje.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 2. aprila 1905.

Naložbeni papirji.

	Denar	Blago
4% majeva renta	100.40	100.60
4% srebrna renta	100.35	100.55
4% avstr. krona renta	100.45	100.65
4% zlata	119.90	120.10
4% ogrska krona	98.30	98.50
4% zlata	118.70	118.90
4% posojilo dežele Kranjske	99.50	101.00
4% posojilo mesta Spilet	100.50	101.50
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100.00	100.00
4% češka dež. banka k. o.	101.65	102.65
4% „zst. pisma gal. d. hip. b.	100.15	100.65
4% „zst. pisma gal. d. hip. b.	100.15	100.65
4% „zst. pisma gal. d. hip. b.	101.40	102.40
10% pr.	107.70	108.70
4% „zst. pisma Innerst. hr.	100.10	101.00
4% „zst. pisma Innerst. hr.	100.00	100.95
4% „zst. pisma Innerst. hr.	100.00	101.00
4% „zst. pisma Innerst. hr.	100.75	101.75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.00	100.00
4% prior. dol. žel.	99.50	100.50
4% „juž. žel. kup. 1/4%.	318.45	320.45
4% „avst. pos. za žel. p. o.	101.15	102.15

Srečke.

Srečke od l. 1880/1.	191.00	193.00
„ „ 1884	283.00	286.00
„ tizake	171.75	173.75
„ zem. kred. I. emisije	308.00	317.50
„ „ II.	305.50	313.50
„ ogr. hip. banke	279.00	285.00
„ arbeke a frs. 100	109.00	113.50
„ turške	143.15	144.15
Basilijske srečke	24.80	26.30
Kreditne	483.00	493.00
Inomoške	79.00	83.00
Krakovske	86.59	91.00
Ljubljanske	66.50	72.00
Avst. rud. križa	56.75	58.75
Ogr.	37.25	39.25
Rudolfove	66.00	69.00
Saloburške	75.00	81.00
Dunajske kom.	536.00	546.00

Delnice.

Južne železnice	90.50	91.50
Državne železnice	663.00	664.00
Avstr.-ogrške bančne delnice	647.00	657.00
Avstr. kreditne banke	680.00	681.00
Ogrske	777.50	778.50
Živnostenske	248.00	250.00
Premogokop v Mostu (Brix)	663.00	666.00
Alpske montan	523.00	524.00
Praške žel. ind. dr.	2615.00	2635.00
Rima-Murányi	539.25	540.25
Trbovijske prem. družbe	266.00	272.00
Avstr. orožne tovr. družbe	613.00	616.00
Češke sladkorne družbe	166.00	166.50

Valute.

C. kr. cekin	11.33	11.36
20 franki	19.07	19.10
20 marke	23.42	23.50
Sovereigns	23.92	24.00
Marke	117.15	117.35
Laški bankovci	95.35	95.55
Rubliji	252.75	253.50
Dolarji	4.84	5.00

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 3. aprila 1905.

Termin.

Pšenica za april	100	100	18.24
Pšenica „ maj	100	100	18.18
Pšenica „ oktober	100	100	16.88
Rž „ april	100	100	14.84
Koruza „ maj	100	100	14.94
Oves „ april	100	100	13.92

Efektiv.

Zaspremenjeno.

1023-2

Dražbeni razglas.

Povodom razširjenja enorazrednice v dvo, oziroma v trirazrednico na Dovjem se bode sedanje šolsko poslopje vzdignilo za eno nadstropje.

V svrhu oddaje stavbenih del vršila se bode

v torek, dne 18. aprila 1905 ob 10. uri dopoldne v šolskem poslopiju na Dovjem.

ofertna obravnava.

Stavbena dela so proračunjena:

1. Zidarska in težaška dela	K	7025.98
2. Tesarska dela	„	1889.08
3. Kamnoseška dela	„	8.10
4. Mizarska, steklarska in ključavničarska dela	„	1822.04
5. Pleskarska dela	„	101.02
6. Lončarska dela	„	319.48
7. Slikarska dela	„	48.00
8. Za osnaženje poslopja in druge malenkostne poprave po zaračunanju	„	86.30

Skupaj . K 11.300.00

Vsak ponudnik mora vložiti 10% varščine. Načrti, troškovniki in stavbeni pogoji so razgrnjeni pri krajnem šolskem svetu na Dovjem, v šoli, do dneva ofertne obravnave na splošni vpogled. Krajni šolski svet si pridržuje pravico, da ni zavezan oddati stavbo najcenejšemu ponudniku. Vsa stavba se bode odala le enemu podvzetniku.

Krajni šolski svet na Dovjem

dne 29. marca 1905.

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

Ivan Gajeta
pek

Tožnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš preljubljeni oče, oziroma brat, svak in stric gospod

Ivan Gajeta
pek

snoči ob 1/4 7 po dolgi in mučni bolezni v starosti 45 let previden z zakramenti sv. vere, v deželni bolnišnici preminul.

Pogreb dražega rajnika bode jutri v torek, dne 4. aprila t. l. ob 3. uri iz deželne bolnice k Sv. Krištofu.

Priporočamo ga v molitev in spomin.

V Ljubljani, 3. aprila 1905.

žalujoča rodbina.

Brez posebnega obvestila.

Varuj ženo!

Za vsako rodovino važno ilustrirano knjigo o premoženju blagoslovu s otroki razpočila s prepisi več tisočih zahvalnih pism tajno so se h v avst. snemkah gosp. A. MAUPA Berlin S. W. Lindenstrasse 60.

Veliko presenečenje!
Nikdar v življenju več take prilike!

500 komadov za gl. 1.80.

1 prekrasno pozlačena, 36 uridoloča precizijska ura z verižico, natančno idoloča, za kar se 3 leta jamči, 1 moderna svilena kravata za gospode, 3 komadi ff. žepnih robcev, 1 elegant prstan za gospode s ponarejenim žlahtnim kamnom, 1 dulec (ustnik) za smotke iz jantara, 1 elegantna damška broža, novost, 1 prekrasno žepno toaletno zrcalce, 1 usnjat mošnjiček za denar, 1 žepni nožek s pripravo, 1 par manšetnih gumbov, 3 naprsni gumbi, vsi iz double-zlata s patentiranim zaklepom, mičen album s 36 prekrasnimi slikami, 5 šaljihih predmetov, ki vzbujajo pri mladih in starih veliko veselost, 1 jako koristno navodilo za sestavljanje pisem, 20 predmetov, potrebnih za dopisovanje, in še čez 400 raznih predmetov, ki so v domačiji neobhodno potrebni. Vse skupaj z oro vred, ki je sama tega denarja vredna, velja samo gl. 1.80. Razpočila proti postnemu povzetju, ali če 1055 se denar naprej pošlje

Dunajska razpošiljalna tvrdka

Ch. Jungwirth, Krakov št. 105.

NB. Za neugajajoče se vrne denar.

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

1023-2

Proda se 903-6
za nizko ceno **dobro ohranjeno**
kolo.

Povpraša se pri Fr. Remžgarju v Vodmatu št. 11, (Zaloška cesta).

Zaradi odpotovanja se takoj **proda**
novozgrajena hiša

z 2 nadstropji, 19 let davka prosta, in je v njej troje obrtov. Cena zmerna.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“.

1062-1

Veliko zalogo raznih
VOZOV
ima naprodaj izdelovalnica vozov
I. BAN 1057 1
Ljubljana, Dunajska cesta št. 31.

Istotam se vsprejemajo tudi vse vrste popravila

Javna dražba.

V konkurzno maso g. Ivana Auerhammerja spadajoče **kramarsko blago** in **prodajalniška oprava** v prodajalnici h. št. 26 v Koldvorskih ulicah se bode prodajalo

po javni dražbi
dne 4. aprila 1905

in če potrebno tudi v prihodnjih dneh v uradnih urah od 9.—12. ure dopoldne in od 3.—6. ure popoldne. — Kupevalci se vabijo.

997-3

Dr. Démetér Bleiweis-Trsteniški
se je povrnil.

1030

Boštanjka graščina pri Radni na Kranjskem
nasproti postaji Sevnica pri Zidanem mostu
bode dne 6. aprila letos ob 10. uri dopoldne
prodajala na javni dražbi
40 glav goveje živine
(in sicer: 1 bika, krave, vole in mlado živino), dalje 1 konja, 2 velika merjasca čiste jorkširske pasme ter tri breje svinje.
Na prodaj ima graščina tudi večjo množino krompirja, repe in pese.

1024-2

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenc, Curih, Zeneva, Pariz čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osobni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Lince, Steyr, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osobni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Lince, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregene, Inomost, Zell am jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovo, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohorja, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra, Linca, Budejevice, Plzna, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osobni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.
Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioriteta, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Akcijski kapital K 1.000.000.—
Zamenjava in ekskomptuje izrečane vrednostne papirje in vnučuje zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kaveje.

Podružnica v SPLJETU.
Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne zdiga.

Promete izdaja k vsakemu žrebanju.

8-38